

Nr 88.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för skräddarmästaren Ture Alfred Dahlström från skyldighet att gälda visst skadeståndsbelopp; given Stockholms slott den 6 mars 1925.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1925.

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Genom dom den 10 januari 1924 förpliktade Göteborgs rådhusrätt skräddarmästaren vid Göta artilleriregementes intendenturverkstäder Ture Alfred Dahlström såsom vållande till en den 25 juli 1923 inträffad eldsvåda i regementets skradderiverkstad att till Kungl. Maj:t och Kronan utgiva ersättning för den genom eldsvådan förorsakade skada med ett belopp av 4,532 kronor jämte 5 procent årlig ränta därå från stämmingsdagen, den 28 september 1923, till dess betalning skedde, ävensom att gottgöra Kungl. Maj:t och Kronan rättegångskostnaden med 50 kronor. Enligt den i målet verkställda utredningen hade ifrågavarande eldsvåda uppkommit på det sätt,
Bihang till riksdagens protokoll 1925. 1 saml. 78 häft. (Nr 88)

att Dahlström, som den 24 juli 1923 omkring klockan 6,30 eftermiddagen varit å skrårderiverkstaden sysselsatt med pressning av kläder med användande av ett pressjärn, vilket uppvärmdes medelst elektricitet, då han omkring klockan 7 samma eftermiddag avlägsnat sig från lokalen, försummat att fränkoppla den elektriska strömmen, varav följt, att pressjärnet överhettats och, ehuru det stått på en för detsamma avsedd fot av metall, åstadkommit antändning.

Rådhusrättens dom vann laga kraft. Vid ett den 1 februari 1924 företaget försök till verkställighet av domen befanns emellertid Dahlström sakna utmätningsbar tillgång till gäldande av Kungl. Maj:ts och Kronans fordran.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd skrift, dagtecknad den 9 februari 1924, har nu Dahlström anhållit att av nåd bliva befriad från den honom åliggande ersättningskyldigheten. Som skäl härför har Dahlström framhållit, att den avlöning han uppbure från regementet, utgörande för år 1923, fränsett dyrtidstillägg, 2,760 kronor, i sin helhet åtginge för familjens uppehälle, på grund varav han, i händelse han nödgades utgiva det ådömda ersättningsbeloppet, skulle bringas till ekonomisk ruin.

I sitt i ärendet avgivna yttrande har *chefen för Göta artilleriregemente* framhållit, att Dahlström under långvarig tjänst städse väl fullgjort sina sysslor, i anledning varav regementschefen tillstyrkte bifall till ansökningen.

Jämväl *chefen för tredje arméfördelningen* har tillstyrkt ansökningen.

Med skrivelse den 19 mars 1924 har *arméförvaltningens fortifikationsdepartement* till Kungl. Maj:t överlämnat handlingarna i ärendet samt därvid tillika anfört, att enligt departementets åsikt ej annat skäl syntes föreligga för bifall till ansökningen, än att Dahlström ej torde vara i stånd att gälda det utdömda ersättningsbeloppet, vadan för bevakning och vidmakthållande av Kronans fordran endast vore att motse ökade besvär och kostnader.

Statskontoret, som den 30 januari 1925 avgivit utlåtande i ärendet, har anfört, att utsikterna för Kronan att utfå sin fordran torde, vid det förhållandet att Dahlström befunne sig i relativt små ekonomiska omständigheter, vara ringa, och i varje fall torde dess utkrävande, vare sig helt eller till någon avsevärd del, verka förstörande på Dahlströms ekonomi. Då Dahlström erhållit vitsord, att han under långvarig tjänstgöring städse väl fullgjort sina sysslor, och den försumlighet, som vållat eldsolyckan och därmed hans skadeståndsskyldighet, om än klandervärd, dock icke torde vara av beskaffenhet att böra särskilt strängt bedömas, syntes det statskontoret, som om såväl praktiska som billighetsskäl talade för, att Kronan avstode från sin rätt till skadestånd. Statskontoret erinrade vidare, hurusom riksdagen i flera liknande fall lämnat sitt medgivande till efterskänkande av ådömda ersätt-

ningsbelopp, exempelvis 1922 och 1923 års riksdagar i fråga om vissa befattningshavare vid postverket ålagd ersättningskyldighet i anledning av inträffade missöden vid framförande av automobil (proposition nr 55 år 1922 och nr 42 år 1923). Härvid hade emellertid i två fall ersättning för rättegångskostnad, som det ålegat vederbörande att gälda, ansetts icke böra efterskänkas. I det föreliggande fallet syntes det statskontoret, att tillräcklig anledning ej heller föreläge att låta eftergiften avse jämväl den ersättning för rättegångskostnader, som Kronan tilldömts. Med stöd av det anförda hemställde därför statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Dahlström finge befrias från honom jämlikt ovannämnda utslag åliggande skyldighet att till Kronan utgiva skadestånd jämte ränta.

På de av statskontoret anförda skäl finner även jag mig böra tillstyrka, att Dahlström befrias från att utgiva ifrågavarande skadeståndsbelopp jämte ränta. Däremot anser jag i likhet med statskontoret tillräcklig anledning icke föreligga att utsträcka befrielsen att omfatta jämväl ersättning för den rättegångskostnad, som Kronan tilldömts. Departements-
chefen.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att skraddarmästaren vid Göta artilleriregementes intendenturverkstäder Ture Alfred Dahlström må befrias från honom jämlikt rådhusrättens i Göteborg dom den 10 januari 1924 åliggande skyldighet att till Kungl. Maj:t och Kronan utgiva skadestånd med 4,532 kronor jämte ränta enligt angiven grund, samt

att ifrågavarande belopp må ur vederbörliga räkenskaper avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Tor Ericsson-Årje.